

Jákup Lindenskov, tingmaður:

— Okkum nýtist ikki slíkan skund

— hvørki við at byggja nýggjar flogvallir ella Sundsdeplar. Hetta er nakað vit kunnu biða við. Heldur eiga vit at brúka meir tíð til at planleggja, hvussu og hvat vit halda menningin skal vera komandi tíðir, sigur Jákup Lindenskov tingmaður m.a. í samrøðu við Sosialin.

Hann heldur annars, at vit mugu ansa eftir ikki at leggja ov stórar uppgávur inn á Havnina, tí tað kann hava álvarsligar fylgjur fyri bæði Havnina og bygdin.

— Havnin má ikki koma at virka su mein kraftandi magnet, soleiðis at bygdin tomast og trýstið á Havnina gerst so stórt, at bæði Havnin og restin av landinum lida undir tí.

Nú um dagarnar legði Jákup Lindenskov, lögtingsmaður, frá sær sum tingformaður. Hann hevði tá røkt formanssessin á Føroya Løgtingi í tvey ár. Hergeir Nielsen lögtingslimur úr tjóðveldisflokkirum tók tá við formansstarvinum, sum avtalað varð, tá henda samgonga kom til valdið.

Vit hava hitt Jákup Lindenskov og tosað við hann um tíðina hann røkti formansstarvið og annars um arbeiðið í tinginum sum heild.

Jákup kom á ting fyrstu ferð í 1958 og hevur síðani verið valdur tingmaður í Suðurstreymi fyri javnaðarflokkinn uttan valskeiðið 1966-1970, tá Martin Jo-

ensen, Hvitanes, varð valdur tingmaður fyri Suðurstreym.

Nú er Jákup 1. tingskrivari, hetta starv røkti hann eisini í árunum 1958-1962.

I november 1968 var hann kosin landsstýrismaður, og sat í hesum embætti, til hann í oktober 1979 varð valdur á fólka-

ting, og umboðaði hann javnaðarflokkinn har til valið í januar 1984.

Ein onnur tíð

— Tað var ein heilt onnur tíð í Føroyum, tá eg kom á ting. Í dag stendur tjak-ið um figgjarlógina mest um, hvørt avlopið á figgj-arløgtingslógini er 300

ella 500 mill. kr.

Í 1958 javnvegaði figgj-arlógini við 8 mill. kr. og uppskotið á vári 1959 við 15 mill. kr. — tað var hildið at vera ein øgilig hækk-ing. Men uppi í hesi hækk-ing var fólkapensiónin á fyrsta sinni.

Men tað eru ikki bert tøluni, sum eru broytt, livi-korini hjá færoyingum eru vorðin heilt onnur og betri.

— Árin fram til 1958 vóru rakar, tíðirnar vóru ringar, arbeiðsloysið var ovurstórt í 50-unum.

Vit í javnaðarflokkinum høvdu sett okkum fyri at skapa eitt livilgari sam-felag.

Sosialu lógirnar góvu fólkinum kring landið

betri livimøguleikar — skipailøgurnar, tann so nógv umræddi 190-miljóna planurin, hetta vóru alt lunnar undir samfelagn-um tá, sum fullkomiliga broyttu samfelagið til tað vit í dag kenna.

Vit fingur heilt aðrar møguleikar sum fólk, sum tjóð, sum borgarar í land-inum.

Tá færoyingurin fekk amboðini — fiskiskipini — kom ferð á aftur samfelagið á øllum økjum — vit komu burtur úr trongum tíðum.

Hetta hendi eisini í 1968, tá vit vóru noyddir til at taka djúpt niður í kassan. Tá vóru eingir pengar og var tað neyðugt at gera lántøkur og at fara út til fólkíð eftir pengum. Hetta árið varð figgjarlóg-in uppá 30 mill. kr. og máttu vit taka inn 15 mill. kr. tað eina árið, m.a. tí at fiskiskapurin í Grønlandi svikti og inntøkurnar vóru í botni.

Alment og privat

Í sjeitiárunum hendu stórar broytingar í samfel-agnum, men hesar broyt-ingar vóru ikki komnar

— Samfelagið er útbygt stórt sæð eftir teimum sjónar-miðum, sum eru støðið undir javnaðarflokkinum

uttan, at tað almenna hevði tikið mong stigini til framburð.

Vit fingur idnaðargrunn-arnar, meginlógirnar, sum skaptu møguleikar til at leggja betri lunnar undir færoyskan idnað, búskap-arliga stóðu vit sohvørt á tryggari fæti.

Hann heldur fram: — Vit kunnu tosa um privat og alment fyrirkæmi, og vit kunnu vera samd ella ósamd. Samfelagið er útbygt stórt sæð eftir teimum sjónarmiðum, sum eru støðið undir javnaðarflokkinum, soleiðis at vit í dag hava eitt sterkari og betri samfelag.

Síðan eg kom á ting hevur javnaðarflokkurin havt meginávirkan á sam-felagsgongdina í Føroyum — men tíðir skifta — tey mál, sum javnaðarflokkur-in striddist fyri tá og øll tey fyrstu árin, vera í dag tikið sum sjálvsagdir lutir av samfelagnum. Sosialu lógirnar vóru eitt veldugt framstig — tær skaptu støðið undir so mangari tilveru, sum var heilt illa fyri annars. Tað hepnadist so eisini at leggja til brots aftur við nýggjari iløgu-orku í skipaflotan.

— Men málsetningurin er hin sami. Vit vilja leggja orkuna í at vera verjan hjá teimum veiku í samfelagnum, tey skulu ongantið verða gloymd.

Lokal- og landspolitikkur!

— Nú hevur tú í tvey ár havt møguleikan at eyg-leiða og fylgja gongdini í tinginum frá formanssess-inum. Verður tað ríkin lok-alpolitikkur í ov stóran mun á tingi í dag?

— Tað er ymiskt við tí. Eg havi sjálvur verið skuldsettur fyri at vera ov litið lokalpolitikari, og tað

kunnu fólk so meta um, sum tey vilja. Men eg havi altíð sæð tað sum mína fremstu uppgávu sum lög-tingsmaður at at hugsa um og arbeiða fyri samfel-agnum sum heild.

— Tað er óivað skjótt at verða samdur um, at ting-menn í Suðurstreymi ofta verða sagdir at hugsa ov litið um sitt egna valdemi. Tað er tó ikki so, tí tann ovurstóri vøxturin á øll-um økjum í Suðurstreymi talar fyri seg. Eisini í byggunum í Suður-streymi. Men tað er upp-gáva okkara at hugsa sum lögtingsmenn og fyri allar Føroyar.

Vit mugu arbeiða soleið-is, at livimøguleikar un-nast øllum — og har tøkini eru tyngst, har eiga vit at stuðla. Tað gera vit gjøg-num lógávur.

Nú kann annars sigast, at tað at vera tingmaður fyri Havnina, er ikki júst tað sama sum at umboða okkurt annað øki í land-inum, tí Havnin er eisini landsins høvuðsstaður og honum eiga vit øll á ein ella annan hátt lut í. Eg skal eisini viðganga, at vit sum umboða høvuðsstað-in á tingi hava ikki sama tørv á at seta fram lokal-mál í lögtinginum, sum nógv onnur pláss hava tað, tí tað er so nógv, sum kemur henda vegin av sær sjálvum. M.a. eisini við tí politikki, sum verður ríkin á tingi. Her er einki ar-beiðsloysi í høvuðsstaðn-um, men her eru sosialir- og bústaðartrupulleikar. Og teir eru vit tingmenn við til at loysa við teimum ymsu lógnum.

Sjúkrahúsmálið

— Men tað kemur jú oft-aní fyri, at ávisir ting-

Havnin má ikki gerast so stór, at hon fær óloysiligar trupulleikar at dragast við og hon má heldur ikki virka sum ein magnet, so-leiðis at fólk flytur av byggunum til Havnar